

Eva och jag

Text och musik:
Anna Döbling

När man var li - ten då var allt på liv och död. Allt tog man för sig av med
Sen blev man äld - re
Sen var man plöts - ligt

sam - ma he - ta glöd. Vi het - sa - de va - rann och prö - va - de vårt mod.

Vi svor en he - lig ed och blan - da - de vårt blod: "Du för mig. Och jag för dig."

Vi höll i - hop som ler och lång - halm.... E - va och jag. E - va och jag.

Två åt - ta - år - in - gar i sam - ma fot - bolls - lag. E - va och jag. E - va och jag.

Vi var till - sam - mans ef - ter sko - lan var - je dag. Vi byg - gde ko - jor. Bar - bie

27 *Dm* *D7* *G7*

gif - te sig med Ken. Och vi blev o - sams, men sen blev vi sams i - gen. Ja, det var

30 *C* *A7* *D7* *G7* *C* *1,2,3*

E - va och jag. E - va och jag. Vi var i sam - ma lag.

D.S. al $\emptyset$

$\emptyset$

34 *G7* *Ritardando* *Cm* *Colla voce* *Cm*

släpp - te bom - ben: E - va och jag? E - va och jag?

37 *Cm* *G7* *G7*

Vad var det han sa? E - va och jag. E - va och jag.

41 *C* *A7*

Jag är inte sä - ker, kan - ske

44 *Dm* *D7* *G7*

var det för jag grät, jag är inte sä - ker, men jag tyck-te att det lät som han sa:

47 *C* *C* *A7* *D7* *G7* *C*

E - va och jag. E - va och jag. Nu är det hon och jag."